

JACQUES HERMELIJN BLIKT TERUG OP ZIJN JAREN ALS BESTUURSLID VAN OCAN

Dat Jacques Hermelijn na zijn aantreden als bestuurslid van onze stichting als een aanwinst kon worden beschouwd, werd 17 jaar geleden al snel duidelijk. Zijn functie van penningmeester vereiste van meet af aan zijn volle aandacht. In een paar jaar tijd wist hij de financiële situatie van LIA te saneren en deze gedurende zijn hele penningmeesterschap goed gezond te houden. Hij wist bovendien zelfs een risicoreserve te creëren.

Jacques Hermelijn

Zijn inzet bleef niet beperkt tot de penningen. Diverse initiatieven moeten hem worden toegedicht. Als doorgewinterde PR-man stond hij aan de wieg van OCaN-Info, ons kwartaalblad. Zeven jaargangen was

hij hoofdredacteur van het blad. De Seniorenraad kwam tot stand dankzij zijn inzet en toen die eenmaal liep, droeg hij de voorzittershamer over aan Brigida Meyer-Cratz. De nieuwe naam van de stichting, OCaN, is een van de voorbeelden van zijn creativiteit. Zijn kennis van de politiek en politieke verhoudingen kwam ons menigmaal goed van pas, bijvoorbeeld tijdens onze werkbezoeken aan de Antillen en Aruba. Kenmerkend was zijn politiek-strategisch inzicht tijdens overlegsituaties.

Hij wist ons altijd scherp te houden. Tijdens de discussies in het bestuur over de inburgering van

Antillianen en Arubanen zorgde hij ervoor dat wij onze voorstellen en visies goed doordachten en zo kwam er een advies uit de bus, dat vandaag de dag nog stand houdt.

De problemen van onze jongeren gaan hem aan het hart, en praktisch als hij is, liet hij het niet alleen bij woorden. Eenmaal dat stichting COACH een feit was, nam hij de taak van voorzitter op zich.

Jacques is waarachtig de nestor van OCaN geworden. Hij is op 1 juli afgetreden als bestuurslid, maar we zijn hem dankbaar dat hij zich ten dienste van de stichting en de doelgroep wil blijven stellen als adviseur van het bestuur.

Interview

De beginjaren van OCaN, voorheen LIA, viel samen met de periode waarin de Caribische Nederlanders in grote aantallen naar Nederland kwamen.

“OCaN was niet zozeer een andere organisatie, zeker niet wat haar doelstellingen betreft, maar minder breed in haar activiteiten en zeker veel minder bekend dan nu”, zegt Jacques.

Onderwerpen zoals huisvesting, scholing en werkgelegenheid ten behoeve van deze groep stonden toen al hoog op de agenda. En nu nog steeds zijn deze onderwerpen zeer actueel. Jacques vertelt hoe hij OCaN heeft zien uitgroeien van een onbekend naar een instituut dat bekendheid en waardering geniet bij de Nederlandse overheden, onze zusterorganisaties en onze achterban. Ook in de Nederlandse Antillen en Aruba is OCaN een begrip. In de loop der tijd is de taakstelling van OCaN veranderd van inspraak en adviesorgaan voor de coördinerende minister van het minderhedenbeleid naar het overlegorgaan met de regering als gesprekspartner. Sinds kort heeft OCaN er een extra taak bij gekregen namelijk het uitvoeren of laten uitvoeren van projecten die radicalisering tegengaan en de integratie bevorderen. OCaN werkt hieraan mee, maar integratie wordt niet enkel bevorderd door de minderheden aan te geven hoe zij zich moeten integreren en hen projecten ter zake te laten uitvoeren, aldus Jacques.

Wat hem het meeste opvalt in de laatste 20 jaren is de groei van de kloof tussen autochtoon en allochtoon. Er is sprake van een verkillung, een verharding tussen de groepen. De opeenvolgende regeringen hebben ieder met eigen aanpak en eigen projecten getracht de allochtonen hun weg te laten vinden in de Nederlandse samenleving. Met wisselend succes. Alle goede bedoelingen ten spijt. Men heeft niet kunnen voorkomen dat er met de jaren een verharding heeft plaats gevonden in de opstelling van de politiek ten opzichte van de etnische minderheden. Dit weerspiegelt de stemming onder de autochtone bevolking. Jacques vergelijkt de benadering van de minderhedenkwesities van bijvoorbeeld wijlen Ien Dales en Rita Verdonk. Er is een hemelsbreed verschil tussen hun aanpak, van een wederzijdse gelijkwaardige behandeling van toen tot de 'wij

- zij' confrontaties van nu. Dit is niet alleen maar het gevolg van 9/11 en twee moorden die Nederland op haar grondvesten deden schudden. Het groeiproces van deze verwijdering en uitsluiting heeft gelijke tred gehouden met de groei van het aantal etnische minderheden, meent Jacques. Hij vindt dan ook dat er de laatste 25 jaar in feite niet veel terecht gekomen is van het overheidsstreven naar een harmonieuze multiculturele samenleving. "OCaN heeft in deze tijd met eigen initiatieven veel bijgedragen om de zelfredzaamheid van onze mensen te helpen bevorderen en de rechtspositie te beschermen, maar heeft moeten toezien hoe de kloof steeds breder werd", vindt Jacques. De allochtonen alleen kunnen het integratieproces niet dragen. OCaN zal er steeds weer op moeten blijven hameren dat integratie een tweerichtingsverkeer is. "Er kan geen zinvolle integratie van onze doelgroepen zijn zonder dat de Nederlandse samenleving ons niet enkel tolereert, maar ook accepteert. Op lange termijn is de verdere uitbouw van onderling begrip en acceptatie tussen de dominante bevolkingsgroep en de etnische minderheden onontbeerlijk voor een gezonde multiculturele samenleving". Daarom ziet Jacques het als een gezamenlijke opdracht en verantwoordelijkheid van autochtoon én allochtoon, om de integratie enerzijds en de acceptatie anderzijds te bevorderen. Hierbij dicht hij de overheden een coördinerende en voorwaardenscheppende rol toe.

Verder geeft hij aan dat OCaN samenwerking moet blijven zoeken en accepteren van andere Antilliaans-Arubaanse organisaties die ook strijden voor positieverbetering van onze doelgroepen. Wij dienen elkaar zoveel mogelijk aan te vullen.

Ook vindt hij dat OCaN zich op de korte termijn met gevraagde en ongevraagde adviezen moet blijven richten op de bestrijding van de achterstellingen en achterstanden in

werkgelegenheid, onderwijs, huisvesting en is het belangrijk de bestrijding van de bijzondere armoede onder een deel van onze doelgroep, aan de orde te stellen. Daarnaast vraagt de pogingen tot ondermijning van onze rechtspositie eveneens de aandacht.

Voor wat de toekomst van OCaN betreft geeft Jacques aan dat zolang onze doelgroepen nog

een achterstandspositie hebben en nog geen volwaardige en geaccepteerde burgers zijn, is er voor OCaN werk aan de winkel. Als er een tijd komt dat deze achterstand niet meer bestaat, verliest OCaN zijn reden van bestaan. Dit kan helaas nog wel een generatie duren.

Jenny Pourier en Irene Gumbs

WET MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING (WMO)

Op 1 januari 2007 treedt een nieuwe wet in werking: de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO). Wat houdt deze nieuwe wet in? Wat kan deze wet voor u betekenen?

Wat is de WMO

De WMO is een nieuwe wet waarin een aantal bestaande wetten die voor mensen verzorging en ondersteuning regelen worden samengebracht. Welzijnsactiviteiten, zaken die nu door de Wet Voorzieningen Gehandicapten (WVG) worden geregeld en huishoudelijke verzorging die nu onder de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) valt, worden per 1 januari 2007 gebundeld in de WMO. De WMO is geen verzekering en je hoeft er ook geen premies voor te betalen. De WMO regelt dat mensen die informatie, advies en ondersteuning nodig hebben om actief te kunnen meedoen in de maatschappij, hiervoor terecht kunnen bij hun gemeente.

Het doel van de WMO is, dat iedereen kan 'meedoen' in de maatschappij. Niet de rijksoverheid, maar de gemeenten dienen te gaan zorgen voor voorzieningen voor iedereen. Als het mensen niet lukt om mee te doen, dan zijn er volgens de gemeenten in eerste instantie altijd vrijwilligers die hulp kunnen bieden. En als echt professionele hulp nodig is, dan dient de gemeente dat te regelen.

Gemeenten mogen een belangrijk deel van de WMO-plannen zelf invullen. Zij moeten hun inwoners wel betrekken bij het opstellen van de WMO-plannen. U heeft dus inspraak.

Voor wie is de WMO

De WMO is voor alle burgers. De WMO regelt bijvoorbeeld hulp en ondersteuning voor gehandicapten, chronisch zieken, voor mensen die vanwege hun leeftijd beperkingen ondervinden, mensen met psychosociale problemen, ouders en kinderen met opvoedproblemen, verslaafden, daklozen en mishandelde vrouwen.

Wat valt onder de WMO

Onder de WMO vallen allerlei welzijnsvoorzieningen, huishoudelijke hulp, een rolstoel of aanpassingen in de woning. De gemeenten kunnen met de WMO ook vrijwilligers of mantelzorgers (mensen die intensieve hulp bieden aan familieleden of vrienden) ondersteunen bij

hun werk. De WMO regelt daarnaast de verslavingszorg, opvang voor daklozen, blijf-van-mijn-lijf-huizen, 'overlast'-meldpunten en de zogeheten 'openbare geestelijke gezondheidszorg': dat is bijvoorbeeld een buurtbus met gratis koffie voor mensen met problemen. Met de WMO kunnen gemeenten ook clubs, peuterspeelzalen, wijkcentra, dorpshuizen en andere activiteiten in de buurt ondersteunen. Daarnaast kunnen ook activiteiten worden gestimuleerd die de onderlinge betrokkenheid in buurten vergroten, zoals buurtbarbecues, een voetbaltoernooi in de wijk, of het verwijderen van drempels. Tenslotte biedt de WMO ondersteuning om te voorkomen dat mensen later meer hulp nodig hebben. Hierbij valt te denken aan opvoedingsondersteuning en activiteiten tegen eenzaamheid.

Waarom de WMO

Met de WMO hoopt de regering dat het aanvragen van hulp gemakkelijker wordt. Men hoeft veel minder formulieren in te vullen en bij de gemeente kan men terecht bij een speciaal loket voor de WMO. De gemeente kan met de WMO haar burgers gemakkelijker informatie, advies en ondersteuning bieden.

Aanvragen hulp: gemeentelijk WMO loket

De meeste gemeenten zullen een eigen WMO loket openen. U kunt bij het WMO loket een aanvraagformulier invullen met uw gegevens, als u denkt in aanmerking te komen voor hulp. Dit kan alleen in de gemeente waar u ingeschreven staat.

Bij het WMO loket kunt u terecht voor bijvoorbeeld het regelen van huishoudelijke hulp, voor een scootmobiel of een hoger aanrecht. Een specialist beoordeelt op basis van uw gezondheid, beperkingen, financiën en sociale situatie of u in aanmerking komt voor zorg of ondersteuning.

Als de gemeente bepaalt dat u in aanmerking komt voor maatschappelijke ondersteuning, dan bestaan er twee mogelijkheden: ten eerste kunt u kiezen voor een persoonsgebonden budget (PGB). Een PGB is een bedrag dat u toegewezen krijgt, waarmee u zelf de ondersteuning kunt inkopen bij wie u maar wilt. Een PGB moet besteed worden aan voorzieningen die voor u alleen zijn bestemd. Ten tweede kunt u er ook voor kiezen om al het regelwerk aan de gemeente over te laten. In dat geval bepaalt de gemeente wie u gaat helpen en waarvoor. Dat wordt 'in natura' genoemd.

Bezwaar

Bent u het niet eens met een beslissing van het WMO loket, dan kunt u een bezwaarschrift sturen naar Burgemeester & Wethouders in uw gemeente. De Sociaal Raadslieden (www.sociaalraadslieden.nl) of het Juridisch Loket (www.hetjl.nl) in uw buurt kan daarbij helpen.

Eigen bijdrage

Een deel van de kosten voor hulp dient u zelf te betalen aan het Centraal Administratiekantoor (CAK). Dat is de eigen bijdrage. De hoogte daarvan is alleen afhankelijk van uw inkomen. De gemeente zal rekening houden met andere eigen bijdragen die u dient te betalen, zoals verzorging of verpleging: er bestaat een maximum wat u dient te betalen. Alle vragen, zoals wat u maximaal dient te betalen voor hulp, vindt u onder veelgestelde vragen op de website www.info-wmo.nl. Ook kunt u Postbus 51 bellen, schrijven, of mailen voor een brochure. Telefonisch is Postbus 51 bereikbaar op 0800 - 8051. Het adres is: Postbus 51, Postbus 20002, 2500 EA Den Haag. Mailen kan naar www.postbus51.nl; klik vervolgens naar brochures & publicaties.

Marnix Arendshorst

Bron: www.info-wmo.nl

TOPA, VORMGEVEN AAN EIGEN VERANTWOORDELIJKHEID EN INZET

Het Team Ondersteuning Participatie in Antillianengemeenten, afgekort TOPA, is op 6 september jongstleden geïnstalleerd door de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, mevrouw minister Verdonk. De totstandkoming van TOPA markeert de concrete opbrengst van het aanhoudende pleidooi van de MAAPP, de OCaN en de KAG de bereidheid van de Antilliaanse en Arubaanse gemeenschap om medeverantwoordelijkheid te dragen voor de lotsverbetering van haar medeburgers en voor het beleid op lokaal niveau te erkennen en structureel te ondersteunen.

Minister Rita Verdonk, Jacques Veeris (voorzitter) en de leden van TOPA.

Een ernstig beleidsmanco: beleid voor Antillianen, zonder Antillianen

Bijna twee decennia lang worstelen de Nederlandse overheden met de aansluitingsproblemen die een deel van de Antillianen en Arubanen dat zich in Nederland vestigt, ervaren. De onderzoeken en rapporten met aanbevelingen over deze problematiek, in het bijzonder rond de criminaliteit onder de jongeren onder deze bevolkingsgroep, blijven zich opstapelen. Telkens heeft men het wiel opnieuw proberen uit te vinden in de

vorm van landelijke en lokale projecten van beperkte duur, die daarom alleen al nauwelijks duurzaam effect konden sorteren. Een ander groot manco is gelegen in het feit dat de inbreng van de Antilliaans-Arubaanse gemeenschap bij al die beleidsontwikkeling nagenoeg nihil is geweest. Maatwerk en draagvlak vergroten beleidseffectiviteit. Dat vereist zonder meer dat men samen met de doelgroep bezint, eer men begint. Maar ook dat men bij de beleidsuitvoering de Antilliaanse vinger aan de pols laat houden.

Een les geleerd? TOPA en de participatie

Sinds begin 2005 is er een nieuwe impuls gegeven aan gericht Antillianenbeleid in de 21 zogeheten Antillianengemeenten die met minister Verdonk een Bestuurlijk Arrangement zijn overeengekomen.

Op aandringen van de MAAPP, de OCaN en de KAG zijn daarbij expliciete afspraken gemaakt over de participatie van de Antilliaans-Arubaanse gemeenschap bij de beleidsvoorbereiding en -uitvoering. TOPA nu zal zich bezig houden met het stimuleren van deze participatie op bestuurlijk niveau van Antillianen en Arubanen ten einde de samenwerking tussen lokale Antilliaans-Arubaanse participatieorganen en de lokale overheid in de 21 Antillianengemeenten te verbeteren en waar nodig op gang te brengen. Daarbij zal speciale aandacht gegeven worden aan het structureren, formaliseren en faciliteren van de participatie.

Daarnaast kan TOPA ook over meer inhoudelijke vraagstukken bij het Antillianenbeleid aangesproken worden door de lokale overheid, instellingen of Antilliaans-Arubaanse gesprekspartners.

TOPA: bundeling van expertise

Het team bestaat uit personen met een ruime kennis aangaande de leefsituatie van Antillianen en Arubanen in Nederland en met ervaring op het gebied van bestuurlijke en beleidsmatige kwesties betrokken op Antilliaanse en Arubaanse risicojongeren én de meervoudige Antilliaans-Arubaanse problematiek. Het team is multidisciplinair en multi-etnisch van samenstelling met personen van Antilliaanse, Arubaanse en autochtone origine. Minister Verdonk benadrukte in haar toespraak bij de installatie dat de Bestuurlijke Arrangementen alleen een succes kunnen worden, wanneer ruim baan wordt gegeven aan het meedenken en meedoen van de Antilliaanse en Arubaanse gemeenschap. Het Team Ondersteuning Participatie in Antillianengemeenten zal zich maximaal inzetten om vorm te helpen geven aan de structurele inbedding in de gemeentelijke beleidspraktijk van de eigen verantwoordelijkheid en inzet van Antillianen en Arubanen voor de lotsverbetering van hun medeburgers.

Jacques Veeris

ARTILLIAN SPRING CAMP, NIEUW INTEGRATIE-TRAJECT VOOR ANTILLIAANSE JONGEREN IN ROTTERDAM

Rotterdam is dit jaar gestart met het Artillian Spring Camp (ASC), een sport- en integratieprogramma voor risicojongeren, ex-gedetineerden en voortijdig schoolverlaters tussen de 15 en 30 jaar van Antilliaanse afkomst.

Dit programma is ontwikkeld in opdracht van de Rotterdamse dienst Jeugd, Onderwijs en

Samenleving en is gebaseerd op de principes/regels van de op de Antillen zo

populaire sport honkbal. Omdat er Antillianen zijn die zowel in Nederland als ook

internationaal deze sport op hoog niveau beoefenen, is er voor gekozen deze sport als middel te benutten. Er wordt gebruik gemaakt van het uit Amerika overgewaaid Spring Camp-concept uit de honkbalwereld, waarbij gedurende zo'n Spring Camp behalve op het gebied van de sport zelf ook op mentaal gebied een basis wordt gelegd voor de te behalen doelen van het jaar.

De terminologie die bij honkbal hoort wordt in het traject van ASC gebruikt. Zo worden de deelnemers 'rookies' genoemd, een verwijzing naar jonge talentvolle sporters.

De deelnemers die geen opleiding en of geen werk hebben en mede daardoor geen toekomstperspectief, worden opgevangen en begeleid naar studie of werk. Het ASC programma dient als basis maar is gekoppeld aan bestaand (re-)integratie trajecten zoals bijvoorbeeld Young Stars - the Next Step. Een ander doel dat beoogd wordt is dat de rookies geholpen worden bij de integratie in de Rotterdamse samenleving. Geprobeerd wordt de deelnemers een

goede basis mee te geven en tegelijkertijd hun eigen competenties uit te breiden, zodat zij volwaardig kunnen participeren aan een samenleving die ook van hen is. Door het kweken van teamgeest, vergroten van de weerbaarheid en zelfredzaamheid wordt de kans op het vinden van werk groter, zo verwacht men.

Gedurende minimaal 20 maximaal 52 weken, met een tijdsinvestering van zeker zo'n 7 uur per dag, worden de rookies geleid langs verschillende fasen (honkbalbases) waarin met hen getimmerd wordt aan o.a. hun zelfbeeld, normen en waarden, respect, (her)ontdekken van persoonlijke kwaliteiten en interesses, aanleren van vaardigheden om zo de persoonlijke ontwikkeling vorm te kunnen geven en in te zetten in de samenleving. De benadering is zowel individueel als groepsgericht, met ruime aandacht voor spel en sport als middel.

Elke rookie heeft een 'Double Play Friend', die als maatje fungeert en die samen met de coach samenwerkt in de begeleiding van de rookie.

Bekende sporters, waaronder internationaal succesvolle Antilliaanse honkbalspelers hebben zich verbonden aan dit trainingstraject en (Antilliaanse) Rotterdammers zetten zich in voor hun medestadgenoten. Zij kunnen als rolmodel dienen en de deelnemers in positieve zin stimuleren door hun ervaringen en inspanning die zij hebben moeten leveren om zo ver te komen, met de deelnemers te delen. Via o.a. het jongerenloket, jongerenwerkers, Stichting Welzijn Antillianen (SWA) en Politie kunnen deelnemers zich aanmelden.

Voor meer informatie kunt u bellen met telefoonnummer 010-215 10 44

Jenny Pourier

22 di November: Elekshon pa un Parlamentu nobo!

No lubida pa bai VOTA

NEDERLAND LEEST!

Frank Martinus Arion

Medio oktober start de actie "Nederland Leest". Dit is een nieuw initiatief van de Stichting Collectieve Propaganda van het Nederlandse Boek (CPNB) waarbij mensen massaal een en hetzelfde boek lezen. Doel is om zoveel mogelijk mensen tot lezen te stimuleren en over het gelezen boek met elkaar aan de praat te raken.

Er is gekozen voor een ons allen bekend boek: Dubbelspel van de Antilliaanse schrijver Frank Martinus Arion.

Volgens de organisatoren leent dit boek, dat zeer het lezen waard is, zich bij uitstek voor dit doel vanwege de vele thema's in het verhaal. Om de actie te laten slagen komt het boek in grote oplagen in de bibliotheken waar het vanaf 20 oktober gratis verkrijgbaar is

voor leden. Gestreefd wordt om op 17 november alle bibliotheken open te stellen om mensen te ontvangen en over het boek met elkaar in gesprek te gaan.

Daarnaast worden er diverse activiteiten georganiseerd door de CPNB in de maanden oktober en november. Tenslotte zal op 3 december een bewerking van de roman Dubbelspel in Paradiso eenmalig opgevoerd worden. Kaartjes voor de uitvoering zijn verkrijgbaar bij o.a het Amsterdams Uit-buro.

Jenny Pourier

INTERUNIVERSITAIRE CURSUS CARAIBISTIEK 2006-2007

Alweer voor de 21ste keer verzorgt het Koninklijk Instituut voor Taal-, Land- en Volkenkunde (KITLV) te Leiden de interuniversitaire cursus Caraïbistiek. Deelname staat open voor studenten en iedereen met belangstelling voor het Caraïbisch gebied.

In 22 colleges komen onder meer de volgende onderwerpen aan de orde: slavernij, raciale relaties, etniciteit, literatuur en muziek, dekolonisatie, lokale politiek, migratie en transnationale gemeenschappen. De volgende landen komen daarbij aan bod: Aruba, Cuba, Dominicaanse Republiek, Guadeloupe, Jamaica, Nederlandse Antillen, Puerto Rico, Suriname en Trinidad.

De cursus Caraïbistiek wordt aangeboden in elf weken in de periode van 17 januari – 28 maart

2007. Colleges zijn op woensdag van 13.30 tot 15.00 uur en van 15.30 tot 17.00 uur.

Plaats: Witte Singel Doelencomplex Lipsiusgebouw 1175, zaal 005. Tentaminering vindt plaats door middel van een schriftelijk tentamen, 11 april 2007. Totaal 5 ECTS.

Voor studenten bedraagt het gereduceerde cursusgeld € 50,00, waarvoor zij tevens een abonnement op de New West Indian Guide en toegang tot de KITLV bibliotheek verwerven.

Deelname voor derden is beperkt mogelijk,

tegen betaling van het volledige cursusgeld (€ 100,00). Dit is inclusief het lidmaatschap KITLV en geeft recht op bovengenoemd abonnement en toegang tot de bibliotheek. Het aantal deelnemers is gelimiteerd; toelating op volgorde van inschrijving en betaling lidmaatschap. Begin oktober 2006 is een cursusboekje met inschrijfformulier beschikbaar.

Inlichtingen

Koninklijk Instituut voor Taal-, Land- en Volkenkunde, Postbus 9515, 2300 RA Leiden, tel. 071-5272295/2374, fax 071-5272638. Caribbean@kitlv.nl Website: www.kitlv.nl

Inschrijving vóór 20 december 2006.

INGEZONDEN

YUUWAANA / LEEGUUWAANTJE

La Kock Publishing is een nieuwe zelfstandige uitgeverij in Nederland die tot hoofddoel heeft het uitgeven van boeken in de talen die in het Caribisch gebied worden gesproken. Het eerste product van La Kock Publishing is YUUWAANAA/LEEGUUWAANTJE, een prentenboekje dat in het Papiaments en het Nederlands is verschenen. Om de pedagogische en culturele ontwikkeling van kinderen in meerdere talen te bevorderen geeft La Kock Publishing onder andere een reeks kinderboeken uit in twee talen.

YUUWAANAA/LEEGUUWAANTJE is een boekje dat aan kleine kinderen kan worden voorgelezen en dat ook geschikt is voor kinderen tot een jaar of negen die al kunnen lezen. Het verhaal gaat over een ontmoeting tussen drie leguanen en een kakkerlak. Zowel de tekst als de illustraties ademen een zeer kleurige Caribische sfeer. Het boek is geschreven door Alida Kock die tevens de oprichtster van La Kock Publishing is. De illustraties zijn van de hand van Suzette Rosaria en de vormgeving is gerealiseerd door Monique Rosalina. Dit unieke project is tot stand gekomen middels veelvuldig emailcontact tussen de schrijfster, vormgeefster en illustratrice, aangezien de laatste twee op Curaçao wonen. Het voornemen van La Kock Publishing is om in de toekomst ook in andere talen te publiceren. Het uitgangspunt blijft het aanbieden van taal op een creatieve wijze om de nieuwsgierigheid van kinderen enerzijds te prikkelen en hun taalontwikkeling te stimuleren anderzijds. In het najaar verschijnt er weer een tweetalig prentenboekje Kachó di rasa/ Rashondje. YUUWAANAA/LEEGUUWAANTJE is te bestellen via kocktvb@planet.nl of via postbus 456, 2900 AL Capelle aan de IJssel.

Alida Kock

22 November 2006: Tweede Kamer verkiezingen!

U gaat toch ook STEMMEN?

vervolg 'Ingezonden'

Staatkundige structuur Nederlandse Antillen

De bestaande bestuurlijke structuur van de Nederlandse Antillen is te zwaar en te gelaagd. Dennis Rosheuvel pleit voor bestuur op maat. Hierbij kunnen de eilandbesturen autonoom beslissen over (beperkte) regelgeving, bestuur en financiën. De belangrijkste beleidsplannen alsmede bestuurlijke afspraken kunnen worden opgenomen in een convenant. Rosheuvel promoveerde op 31 mei 2005 aan de Universiteit Leiden bij prof. Mr. Th.G. Drupsteen.

Al decennia wordt gepraat over en gestudeerd op mogelijkheden om het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden uit 1954 te vernieuwen. Rosheuvel gaat na of de Koninkrijksconstructie en het Statuut nog de geschikte instrumenten zijn om de relatie tussen Nederland en de Nederlandse Antillen gestalte te geven. Geschiedenis en totstandkoming van het Statuut worden beschreven, evenals de staatkundige regelingen, de samenwerking van de eilanden onderling en met Nederland en de internationale en regionale relaties, en de tot nu toe ondernomen pogingen tot vernieuwing van het Statuut. Bij het zoeken naar andere constructies zijn ook de 'rijksrelaties' van andere landen bekeken, zoals van Frankrijk en zijn Départements et Territoires d'Outre-Mer en de bestuurlijke positie van de Engelse overzeese Caribische gebiedsdelen.

Rosheuvel stelt voor de landsregering te laten verdwijnen. Naar de maat van de mogelijkheden zullen de eilanden maximale bevoegdheden moeten krijgen de eigen problemen op te lossen. Hij kiest voor een bestuursmodel met als structurele grondslag de gezamenlijke aanpak van problemen door alle partijen op de eilanden (burgers, bedrijfsleven en instellingen). Deze partijen dragen de verantwoordelijkheid voor het functioneren van het eilandgebied. Gekozen zou kunnen worden voor een decentrale benadering: het beperkt overhevelen van landsbevoegdheden naar de eilandbesturen. Elk van de eilandsbesturen zou autonoom kunnen beslissen over (beperkte) regelgeving, bestuur en financiën. Beleidsplannen over onderwijs, veiligheid, leefbaarheid en volkshuisvesting worden voorgelegd aan de eilandsraad, vergelijkbaar met een gemeenteraad, om de inspraak van de bevolking te waarborgen. Ook zou de mogelijkheid kunnen worden gecreëerd dat de eilanden regelingen kunnen aangaan om gemeenschappelijk bepaalde taken uit te voeren. Cruciale bevoegdheden moeten worden ingevuld op Koninkrijksniveau.

De belangrijkste beleidsplannen kunnen worden vevat in een convenant, waarin bestuurlijke afspraken kunnen worden opgenomen. Het convenant kan ook afspraken bevatten over ambtelijke en bestuurlijke afspraken om te beoordelen of doelstellingen gehaald worden en zo niet, wat daarvan de oorzaak is en hoe het proces bijgestuurd zal moeten worden. Maatwerk per eilandgebied is het leidend criterium, ook in de relatie tussen elk van de eilandgebieden en Nederland.

Ook Aruba moet bij het model Bestuur op Maat worden betrokken.

D.A. Rosheuvel

De toekomst van de Nederlandse Antillen in staatsrechtelijke verhouding.

Een verkenning voor de constitutionele agenda van de 21-ste eeuw.

NOS HENDENAN

"Met turnen wil ik het beste eruit halen wat er in zit en er plezier aan beleven", aldus topturnster en Nederlands meerkampioene Lichelle Wong (16 jaar). Lichelle is een lichtend voorbeeld voor onze jeugd. We hopen in de toekomst nog veel meer van haar te horen. Lichelle, hopi pabien i eksito!!!

John Leerdam en zijn vrouw Roos Leerdam-Bulo poseren met de Lifetime Service Award die John op 8 september jl. in ontvangst mocht nemen. De laatste 25 jaar kwam deze eer slechts vijf personen toe. John Leerdam is de eerste niet-Amerikaan die de Lifetime Service Award heeft ontvangen. John, masha pabien. We zijn trots op je.

VERANDERINGEN IN WW-SELSEL PER 1 OKTOBER 2006

Op 1 oktober jl. zijn er belangrijke wijzigingen doorgevoerd in de WW-regelgeving. Deze wijzigingen moeten de toegang tot de WW strenger maken en werklozen die in de WW zitten stimuleren en ondersteunen om weer zo snel mogelijk aan het werk te komen. Voor personen die voor 1 oktober 2006 een WW-uitkering hadden, verandert er niets.

Wat is er per 1 oktober veranderd?

De hoogte van de uitkering is aangepast.

De hoogte van de WW-uitkering wordt de eerste twee maanden 75 procent en daarna 70 procent van het dagloon.

De wekeneis is aangescherpt.

Alleen werknemers die in de 36 weken voor de eerste werkloosheidsdag minimaal 26 weken in loondienst hebben gewerkt, hebben recht op een WW-uitkering (wekeneis).

De uitkeringsduur wordt korter.

Een werknemer die aan de wekeneis voldoet, heeft recht op een loongerelateerde WW-uitkering van drie maanden.

Maximale uitkeringsduur verkort tot 38 maanden.

Een werkloze die aan de

wekeneis voldoet en daarnaast in vier van de vijf voorafgaande jaren minstens 52 dagen per jaar heeft gewerkt (jareneis), krijgt per jaar arbeidsverleden één maand uitkering. De maximale uitkeringsduur is verkort tot 38 maanden.

Formeel protest afgeschaft.

Vroeger moest men aantonen niet akkoord te gaan met zijn of haar ontslag. Dit om zijn of haar WW-uitkering veilig te stellen. Dit is niet meer nodig. Wel is het mogelijk dat men vindt dat een werknemer die wordt ontslagen zelf schuldig is aan dit ontslag, bijvoorbeeld omdat hij zich ernstig heeft misdragen of omdat hij zelf ontslag heeft genomen. Onder deze omstandigheden komt de werknemer niet in aanmerking voor een WW-uitkering.

Tijdelijke ontheffing sollicitatieplicht.

Als men zonder werk zit, dan is men verplicht te solliciteren om

weer zo spoedig mogelijk werk te vinden (sollicitatieplicht). Het UWV kan een ontslagen werknemer in bijzondere gevallen op grond van diens persoonlijke omstandigheden tijdelijk ontheffen van de sollicitatieplicht. Dit is mogelijk als iemand die in het kader van een re-integratietraject minimaal 20 uur per week vrijwilligerswerk verricht. Ontheffing van sollicitatieplicht is ook mogelijk bij calamiteit in de gezinssituatie, bijvoorbeeld een sterfgeval of ernstige ziekte.

Rest nog te benadrukken dat ontslag zo vroeg mogelijk moet worden gemeld. Uiterlijk één werkdag nadat men werkloos wordt, dient men zich als werkzoekende in te schrijven bij het CWI. Inschrijven bij CWI kan tegenwoordig ook via internet op www.werk.nl.

Irene Gumbs

Redactie-adres:

OCaN
Laan van Meedervoort 145A
2517 AX Den Haag
E-mail: ocan.antillianen-arubanen@wxs.nl

Redactie:

Irene Gumbs
Jenny Pourier
Leon de Windt

Eindredactie:

Jacques Hermelijn

Abonnementen (gratis):

Tel. 070-380 33 01

Productie:

Bemaco Design, Voorburg

ISSN 1567-9179